Einfalldt Sorgar Vers,

Vid Utfarir ÞEIRRAR

Edla Sann-Gudhræddu og Stoor-Dygdum-prijddu Høfdings Kvinnu

Saal. Gudrunar Vigfuss Doottur,

ÞESS

Edla Høfdings Manns og Klausturhalldara Mødruvalla-Klausturs

Hr. Hans Lauritz Sonar Scheving

Hiartkiærrar Egta-Kvinnu.

Hverrar Utvallda Saalu Gud heimleiddi fraa þessu Tijmanlega Lijfi i eilijft Lijf, þa Datum skrifadist CIↃIↃCCLXVII. Noottina milli þess 3. og 4. Decembris, aa hennar LXVI. Alldurs Ari; Enn Lijkaminn var med stoorri Vyrdingu, þo margfolldu Sorgar-Kveini, i Guds Akur innborinn, og til sinnar Hviildar nidurlagdur þann 18. Dag, sama Maanadar,

Swngid med Søknudi, þo i skylldugа Þacklætis og Æru-Minning;
Af hennar, medann lifdi, Moodurlegra Velgiorda Hlut-takara, samt hennar eptir-þreyandi Edla Astvina Samsyrgiara

Þ. Þ. S. (Þorlákr Þórarinsson)

Melodia.
Soolinn Upprunnin er, etc.

Hvad skyggir hreina Sool? Hvad Stiørnur klaarar? Hvad grætir Haudurs Bool? Hveriu vill aara? Hvi gefa Hlioom Helgidooms Maalmar frijdir? Vakinn sem vijsi Doom, vottande klockvum Room, taarugar Tijdir.

Utriettur DRottens er, Armleggur fundinn, þaangad sem hafde hier, hinn skiæra Lundinn, fyrr groodurfest, fegurstu Aldingiædum, vijdsyndar vaxinn mest, Vokva lijfandi betst, af Zemachz-Ædum.

Þennann med Brum og Bloom, Blæ lijkann saaum, i Daudans Hum og Hioom, horfinn nu siaaum: Æ! Angurs-Þijn, Jl sætar kulna Gloodir, Sorgbitnu Sinni mijn, saart er ad minnast þijn, milld EDLA MOODJR!

Uppgieck þitt Æsi-Hroos, ad DRottins Raadum, Krans-fogur Kvenna-Roos, krijnd Adal-Daadum; Sæl Christi Mind, Systir og Elsku Brwdur, marg-drickiud Lijfsins Lind, Lyfsins sadmadir Hind, vid Lijfsins Lwdur.

Hanns Ast þier ilmadi, Oc hanns Trw glæddi, hanns Ord þig helgadi, hanns Andinn fræddi, hanns hægri Hond, hollust var þijn Abreida, su vinstri Svæfill Ond, so maattu ei nockur Grønd, Andar-Hvijld eyda.

Eitt Bloom af Edla Root, eins varsku Manna, eitt Bloom ad Erfdum flioot, Adals Himnanna, eitt Bloom i Olld, Atgiorfis, Holld er prijddi, eitt Bloom ad Audnu told, Æfinnar framm aa Kvolld! Hvern Tijd sem hlijddi.

Ypparlegs Egta-Manns, Ond og Corona, Hag og Lijfs-Yndi hanns, hugkvæm ad þioona; Heill, Hefd og Lioos, Hussins aa alla Vega, Barnanna Bir og Hroos, Blessunar Hind og Roos, metinn maklega.

O! Gudelsk Eunyche. O! Forsiaal Martha. Þitt loflegt Lijferne, leinge mun skarta. Hrein Hiartans Trygd, Hoogværd og Spektar Ædi, fost Audmykt, fogur Blygd, faagæt Orlætis Dygd, merk Þolinnmædi.

O! Ad hver Arfi þinn, Ætt-geinga findi, Heill þijna og Heidurinn, Hegdan og Lyndi. Sier siaalfum roott, Sool medann Geyslum hreifir, hitt þiaair Þaankann hlioott, þinn Dagur Sorgar Noott, Lifendum leyfir.

Þitt Harma þrotid Skeid, þijnir Astkiæru, þig harmar Bygdinn breid, bundinn Geds Æru, þig harmar hier, Hws Guds og þinn Bwstadur, þig harma Þurftuger, þig þarma Goodkunner, miog sem einn Madur.

Sijdann hier Vein og Vans, vann Daudans Mædi, umsnwinn er minn Dans, i Sorgar Kvædi: Ung Æsku Tijd, upphreisir Taara Minni, holl, margfolld, hugul, blijd, hrærir þijn Dygdinn frijd, Søknud i Sinni.

Minn greidder Menta Veg, mig uppfoostradir, mijn Kior marg-hagannleg, miog umsorgadir. Mier unntir mest, Myskunar Guds af Hiarta, minn þoldir marg-ann Brest, mig þiaadann gladdir best, Bloomid Hug-biarta.

Odæins Æra þijn, Urrædi Nauda, Raun-hollust rækti mijn, riett framm i Dauda: Saar-svijdur Und, Sviptir þijns Lijfs, er faldi, mitt Angurs Mædu-Pund, og marga Gledi Stund, i Verolld valdi.

Huggar þo Hiartad mitt, hversu roolega, Lijfsins Gud Lijfid þitt, leidde fraa Trega, nestada sætt, Natt-verdi JEsu dijrum, sijdann fraa Sorgar Ætt, svæfda med Yndid rætt, i hanns Fadmi hijrum.

Þijn Goodverk þusundfolld, þacknæmust Gudi, borgar nu Allda Olld, ædsta Fognudi, Uppskierann þar, allann fullkomnar Sooma, hier bera Blessunar, Beininn Hag Frioofgunar, inn til Dags Dooma.

Edla Astmanna þijn, Angur Gud bæti, Egtamanns Vatni i Vijn, Veinan i Kiæti, fyrir JEsu Taar, fagur-raud virdist snwa, þeim ollum þerri Braar, þitt sæla Jubil-Ar, eptir lijfs Lwa.

Sof nu af Sorgum kvitt, Sigurs med Gnoottir, Gudrun i Gudi frijtt, glød Vigfuss Doottir, uns Alheims Þiood, uppvekur Guds Baasuna, og þijn Bein Lijks af Lood, leidir Dags ytstu riood, Blær Morgun Brwna.

O JEsu! Andlaat þitt, yfir mig blædi, Lijfgun þaa Lijfid mitt lijr Daudans Mædi, svæfdu mig sætt, Synd mijna gior ørenda, so Fridar Frelsid mætt, finni eg med þinne Ætt, i Dijrd aan Enda.

* * *
* *

Graf-Skrift.

Hier sefur Høfdings Mær, Helldurs med Gnoottir, Gudrun Gull-Lampi skiær, good Vigfuss Doottir, af Adli Lands, upprunnin veglegasta, hærstum þo Himnaranns, hvijld undir Dygda Krans, nam Raad skijrasta.

Bwid Lijkblæu Holld, bloomlegast fordum, þessa Heims þakid Molld, þreyr ad Guds Ordum, Saalinn Otvist, Saung Dijrdar lætur hliooma, þar til Guds Ludurs List, lienar þau samteingist, aa Degi Dooma.

Þu Madur hijdandi,
þeink haar og krijdandi
þier ber ad deya.
Lit Gudi hlijdandi,
Hag Dygdum prijdandi,
hrein forsiaal Meya.

Vert ecki kvijdandi,
Sorg eptir svijdandi,
sætt kiemur Eja.
Siertu vel lijdandi,
Sæll muntu strijdandi,
Sigurinn heya.

Þrickt aa Hoolum i Hialta-Dal,
af Petri Joonssyni.

